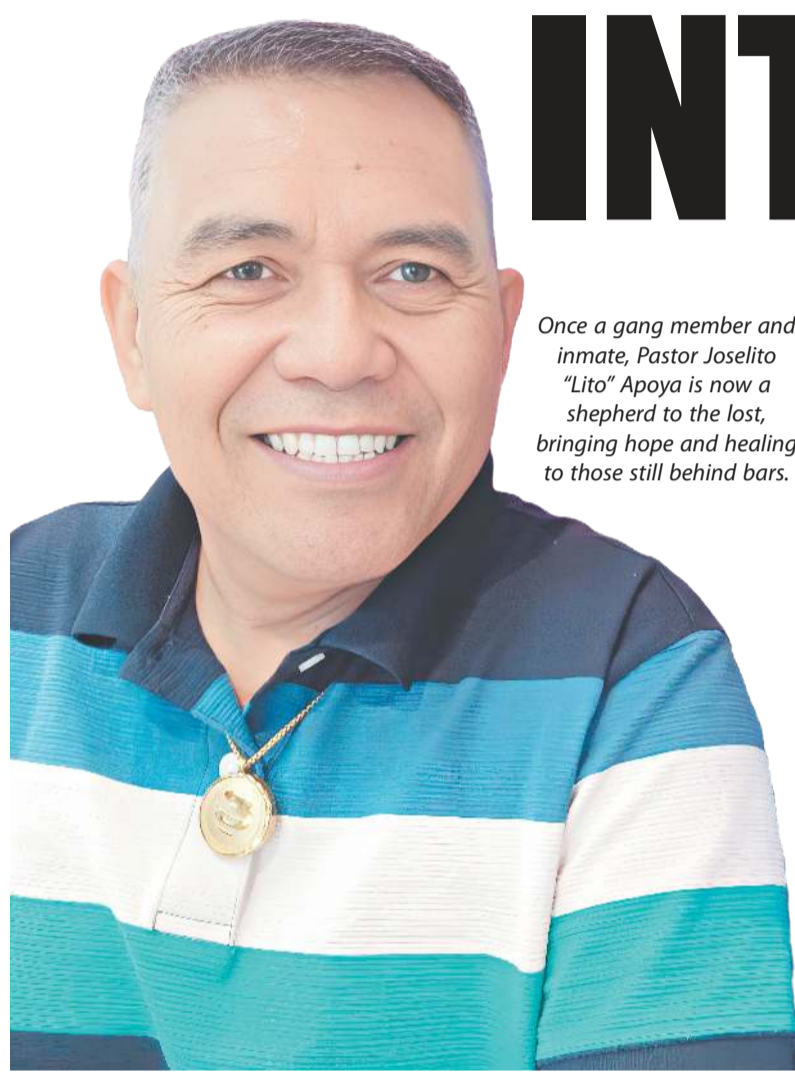

Challenge TM

THE GOOD NEWS PAPER

No. 8
Philippines Edition

Once a gang member and inmate, Pastor Joselito "Lito" Apoya is now a shepherd to the lost, bringing hope and healing to those still behind bars.

INTO THE LIGHT

Pastor Joselito "Lito" Apoya's life is a testament to the transformative power of God's grace. Born to young parents – his father only 16 and his mother 15 – he grew up in a troubled home, marked by abuse and a lack of guidance. As a result, he became a problem child, often at odds with his father, who struggled with the responsibility of raising a child at such a young age.

The abuse and turmoil at home became too much to bear, and at just 11 years old, Lito made the difficult decision to leave.

Alone on the streets of Cebu City, Lito was forced to survive in any way he could. Without parental guidance, he fell into a life of crime, learning the ways of the streets.

He became involved in illegal activities, joining gangs, engaging in robbery, and eventually becoming addicted to drugs.

With every passing year, his sins

grew heavier, and he found himself spiraling deeper into a life of violence and immorality.

His past eventually caught up with him, and he found himself behind bars. By the age of 18, Lito was incarcerated at the New Bilibid Prison, Maximum Security Compound, as a juvenile delinquent.

He was part of a gang of robbers preying on passengers in jeepneys in Manila.

It was in prison that he encountered something unexpected – hope. Men and women of God regularly visited the prison to minister to inmates, sharing the Gospel and offering small gifts like soap and bread.

Initially, Lito listened to their preaching out of convenience, eager to receive the material offerings they brought. However, something within him stirred as he repeatedly heard the Word of God.

The messages of hope, redemption, and unconditional love began to take

root in his heart. One fateful day, during a prison crusade, Lito heard a challenge that would change his life forever. As the invitation was given to accept Jesus Christ, he stepped forward. He prayed, surrendering his life to the Lord.

The transformation was not instantaneous – God had to refine him, breaking his chains of sin and molding him into a new creation.

Lito experienced countless miracles through prayer and faith, reinforcing his newfound belief. Over time, he grew in his relationship with Christ and embraced his calling to serve. No longer a man of the streets, he became a man of God, committed to sharing the same grace that saved him. Today, Pastor Lito Apoya is the head pastor of Jesus the Living Christ Church in Masbate.

Alongside his wife, Noralyn, he has dedicated more than 30 years to ministering to Persons Deprived of Liberty (PDLs). The couple started their ministry in 1996 with church planting, feeding, and children's ministry.

Diyos laban sa sanlibutan

NI SIMEON NEO

"**IPINAPAUBAYA KO ITO** sa Universe o ang sanlibutan," sabi niya. Kaibigan ko siya, nasa mid-20s ang edad, at inilarawan ang sarili bilang hindi relihiyoso ngunit espirital. Isa itong pananaw na ibinabahagi rin ng marami, kabilang na ang mga tanyag na personalidad tulad nina Oprah Winfrey at Will Smith, na ikinakabit ang kanilang tagumpay sa kapangyarihan ng manifestation at pag-aayon sa enerhiya ng Daigdig.

Isa itong paniniwalang mas pinasikat ng mga aklat tulad ng The Secret ni Rhonda Byrne, na nagtuturo na ang positibong pag-iisip ay humihikayat ng positibong resulta sa pamamagitan ng pag-aangkop ng ating mga iniisip sa enerhiya ng daigdig at pagtitiwala na anumang ilalabas natin ay babalik sa atin bilang gantimpala.

Habang sinasabi ng mga datos na unti-unti nang bumababa ang bilang ng mga naniniwala sa relihiyon kung saan 40% ng mga tao sa Australia ay nagsasabing wala silang relihiyon, makikita natin na ang mga tao ngayon ay tumatalima sa bagong uri ng paniniwala at bagong uri ng "diyos."

Kaya naman napapaisip ako:
Ang Diyos ba ay isa na lang ibang tawag sa tinutukoy ng iba bilang "Universe"?

Bagamat may mga sasang-ayon dito, bilang isang naniniwala sa Diyos ng Bibliya, ako ay hindi sasang-ayon. Ayon sa Bibliya, ang Diyos ay isang makapangyarihang nilalang na lumikha ng Sanlibutan. Sabi sa Genesis 1:1, "Nang pasimula, nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa."

Ibig sabihin, ang Diyos ay hindi bahagi lamang ng kalikasan kundi Siya mismo ang Maylikha nito.

Sabi sa Awit 19:1, "Ang langit ay nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Diyos; ipinapakita ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay."

STOCK PHOTO

Ayon sa NASA, ang sanlibutan ay binubuo ng enerhiya, espasyo, oras, at mga planeta. Kaya't masasabi nating ang uniberso ay tumutukoy sa lahat ng bagay na nasa pisikal na daigdig kabilang na ang mundo.

Ang Universe ay likha ng Diyos, isang obra ng Kanyang mga kamay.

Ang pagsasabing iisa lamang ang Diyos at ang universe ay katulad ng pagsasabing si Vincent van Gogh at ang kanyang tanyag na painting na The Starry Night ay iisa at pareho na siyempre ay hindi totoo. Sa parehong paraan, ang pagsasabing ang Diyos at ang universe ay iisa ay hindi rin totoo.

Bukod dito, ang Diyos ng Bibliya ay may mga katangiang hindi matatagpuan sa universe.

Maraming paliwanag kung ano ang universe, ngunit mahirap tukuyin kung ano ito lampas sa pisikal na anyo. May mga naniniwalang isa itong banal na puwersa, habang ang iba naman ay itinuturing itong ilusyon. Ngunit ang Bibliya ay nagbibigay sa atin ng buo at malinaw na larawan ng

Diyos bilang isang may kamalayang nilalang na may sariling kaisipan, damdamin, at katangian.

Isa sa mga pangunahing katangian ng Diyos sa Bibliya ay ang pag-ibig. Hindi ito yaong romantikong uri ng pag-ibig, kundi isang uri ng pagmamahal na walang kondisyon at handang magsakripisyo. Sabi sa 1 Juan 4:8, "Ang hindi umiibig ay hindi nakakakilala sa Diyos, sapagkat ang Diyos ay pag-ibig."

At sa Juan 3:16: "Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan."

Ang salitang Griyego para sa "pag-ibig" ay agapao o agape, na nangangahulugang pag-ibig na walang kondisyon. Ang Diyos ay hindi lamang may kakayahang magmahal, Siya mismo ang pag-ibig.

Kaya, bakit mahalaga ito?

Ang pagkilala sa ating Maylikha at ang katotohanang ang buong universe (kabilang tayo) ay nilikha nang may layunin ay nagbibigay kahulugan sa ating buhay.

Kung ang universe isang hindi konkretong puwersa na walang malinaw na pagpapahalaga o layunin—ang ating tatawaging Diyos, paano natin malalaman kung ano ang tama at mali? Ano nga ba ang layunin natin? Ngunit alam natin kung sino ang Diyos ng Bibliya ang nagbibigay sa atin ng pag-asa para sa hinaharap at ng buhay pagkatapos ng kamatayan isang bagay na hindi kayang ibigay ng sanlibutan.

Sa huli, ang Universe o Sanlibutan at ang Diyos ng Bibliya ay dalawang magkaibang nilalang at hindi dapat ipagkamaling pareho.

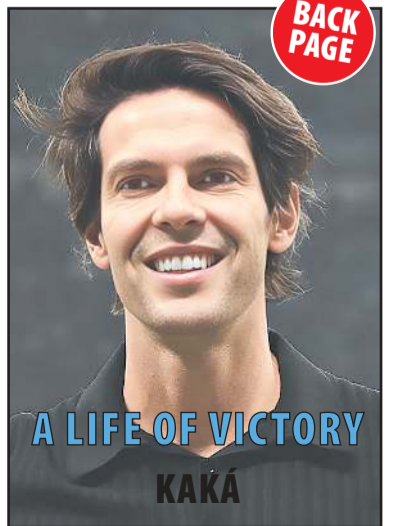
Kaya ang tanong: alin ang pipiliin mong paniwalaan?

However, the prison ministry was the closest to their hearts, especially to Pastor Lito.

Their ministry has taken them to jails and prisons across Manila and other provinces, where they bring the message of redemption to those who need it most. But their work doesn't stop at the prison gates; they also lead an aftercare ministry, helping ex-PDLs reintegrate into society by providing job training and support.

Their aftercare ministry for PDLs began in 2020, focusing on providing support and opportunities for former inmates to rebuild their lives.

● Turn to page 2

Binago ako mula sa loob palabas

SINULAT NI LAURA VALLEDO NG BULACAN

Una kong narinig ang tungkol sa Diyos noong bata pa ako sa pamamagitan ng isang misyonero na nagpasimula ng Bible Study sa aming barangay.

Lagi kong naririnig na sinasabi niya na, “Mahal tayo ng Diyos.” Hindi ako makapaniwala sa lahat ng sinasabi n’ya.

Nagsimula akong mag-alinlangan at nagkaroon ng pool!

Lagi kong tinatanong sa aking sarili, paano napahihintulutan ng isang mapagmahal na Diyos ang mga tao na magutom at magdusa? Nagpatuloy ako sa lahat ng mga pag-aalinlangan na ito at namuhay bilang isang bata na malakas ang loob.

Kahit pilitin ako ng mga magulang ko na pumasok sa Sunday school, nagrebelde pa rin ako.

Sa aking pagsuway, nagsimula akong magbasa ng Bibliya para

Sinabi ni Laura Valledo na siya ay naging ganap na naiibang tao.

“Ako ay naging isang ganap na naiibang tao.”

Hanggang isang araw, nabasa ko na ang anumang mabuting pag-uugali at mga ritwal sa relihiyon ay parang mga maruruming basahan sa Kanyang paningin kung hindi ko talaga Siya kilala.

Natamaan ako! Sa wakas ay naging malinaw ang kanyang mga salita.

Narinig ako ng Diyos, na inakala kong wala, at sinagot niya ako ng malinaw.

At kaya noong 10-taong gulang ako, ibinigay ko ang aking buhay sa Kanya.

Ngunit ang mas angkop, natagpuan ko ang aking buhay sa Kanya.

Ang magandang talatang Juan 20:31 ay umaalingawngaw sa akin: “Ngunit ang mga ito ay nangasulat, upang kayo’y magsisampalataya na si Hesus ay ang Kristo, ang Anak ng Diyos; at sa inyong pagsampalataya ay magkaroon kayo ng buhay sa kaniyang pangalan.”

Araw-araw, nauuhaw ako sa Salita ng Diyos kaya binabasa ko ito.

Unti-unti, nakita ko na binabago ng Diyos ang aking saloobin at mga prayoridad.

Sa halip na mag-aksaya ng oras, magsisimba ako kung saan makakabasa ako ng Bibliya at makapaglingkod sa anumang paraan. Nakita rin ng aking mga magulang at kapatid ang pagbabago sa akin at sila ay namangha.

Ako ay naging isang ganap na naiibang tao.

Binago ako ng Panginoon mula sa loob palabas.

Iniiisip ko noon na walang halaga ang buhay ko at hindi mahalaga kung ano ang nangyari sa akin.

Ngunit dahil itinuro sa akin ng Diyos na ako ay Kanyang anak, nagsimula akong mamuhay nang mas mahusay na may direksyon, at mas malalim na layunin.

Sa Kanyang biyaya, natagpuan din ng aking pamilya ang kanilang daan patungo sa Diyos at kalaunan ay inialay ang kanilang buhay sa Kanya.

makipag-debate ako laban sa aking guro sa Sunday school.

Nagdulong ito ng kalituhan at gulo sa lahat. Paulit-ulit kong tinatanong ang Diyos at hinamon ko pa Siya, “Kung totoo Ka, sagutin mo ako.”

Araw-araw ay patuloy akong nagbabasa ng Bibliya upang patunayan na hindi Siya totoo, mali.

Ang Salita para sa iyo

Juan 2:1-21

Ang Unang Himala ni Hesus

1 Nang ikatlong araw, may kasalan sa Cana sa Galilea, at naroon ang ina ni Hesus.

2 Si Hesus at ang kanyang mga alagad ay inanyayahan din sa kasalan.

3 Naubos ang alak, kaya’t sinabi ng ina ni Hesus sa kanya, “Anak, wala na silang alak.”

4 Sinabi ni Hesus, “Ipaubaya na lang po ninyo ito sa akin, Ginang. Hindi pa ito ang aking tamang oras.”

5 Sinabi ng kanyang ina sa mga naglilingkod, “Gawin ninyo ang anumang sabihin niya sa inyo.”

6 May anim na banga doon, ang bawat isa’y naglalaman ng dalawampu hanggang tatlung galon. Ang mga ito ay nakalaan para sa paghuhugas ayon sa rituwal ng mga Judio.

7 Sinabi ni Hesus sa mga tumutulong doon, “Punuin ninyo ng tubig ang mga banga.” At pinuno nga nila ang mga banga na halos mag-umapaw.

8 Pagkatapos, sinabi niya, “Kumuha kayo ng kaunti at dalhin ninyo sa namamahala ng handaan.” Dinalhan nga nila ang namamahala, at 9 tinikman nito ang tubig na naging alak. Hindi niya alam kung saan nanggaling iyon, subalit alam ng mga sumalok ng tubig.

Kaya’t tinawag niya ang lalaking ikinasal 10 at sinabi, “Ang masarap na alak ay unang inihahain; kapag marami nang nainom ang mga tao, saka inihahain ang mababang uri. Ngunit sa huli ninyo inilabas ang masarap na alak!”

11 Ang nangyaring ito sa Cana sa Galilea ang unang himalang ginawa ni Hesus. Sa pamamagitan nito’y inihayag niya ang kanyang kaluwalhatian at naniwala sa kanya ang mga alagad niya.

12 Pagkatapos nito, pumunta si Hesus sa Capernaum, kasama ang kanyang ina, mga kapatid, at mga alagad. Sila’y nanatili roon nang ilang araw.

Pagmamalasakit para sa Templo

13 Malapit na ang Paskwa ng mga Judio kaya’t pumunta si Hesus sa Jerusalem.

14 Nakita niya sa Templo ang mga nagtitinda ng mga baka, tupa at kalapati, at ang mga namamalit ng salapi.

15 Kumuha siya ng lubid at ginawa iyong panghagupit, at ipinagtabuyan niyang palabas ang mga nagtitinda, pati na ang mga baka at tupa. Isinabog niya ang salapi ng mga namamalit ng pera at ipinagtataob ang kanilang mga mesa.

16 Pinagsabihan niya ang mga nagtitinda ng kalapati, “Alisin ninyo rito ang mga iyan! Huwag ninyong gawing palengke ang bahay ng aking Ama!”

17 Naalala ng kanyang mga alagad ang sinasabi sa kasulatan, “Ang malasakit ko sa iyong bahay ang tutupok sa akin.”

18 Dahil dito’y tinanong siya ng mga pinuno ng Judio, “Anong himala ang maipapakita mo upang patunayan may karapatan kang gawin ito?”

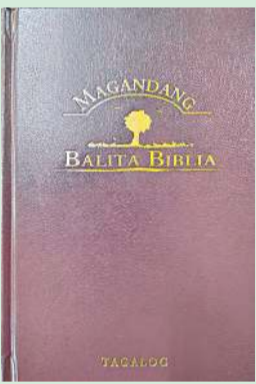
19 Sumagot si Hesus, “Gibain ninyo ang Templong ito, at sa loob ng tatlong araw ay muli ko itong itatayo.”

20 Sinabi ng mga Judio, “Apatnapu’t anim na taong ginawa ang Templong ito, at itatayo mo sa loob lamang ng tatlong araw?”

21 Ngunit ang templong tinutukoy ni Hesus ay ang kanyang katawan.

22 Kaya’t nang siya’y muling nabuhay, naalala ng kanyang mga alagad ang sinabi niyang ito, at sila’y naniwala sa kasulatan at sa sinabi ni Hesus. •

Ang mga teksto ng banal na kasulatan ay mula sa Magandang Balita Biblia © 2012 Philippine Bible Society, ginamit nang may pahintulot.

“God specialises in hard situations. He is most at work, most active, most powerful, most strategic when the odds are stacked against people, whether that’s lifting people out of pits, storms, dry valleys, deep waters, shipwreck, islands, deserts, wilderness, even graves. God showed up and redeemed. Hope is not God’s side hustle. God is there for you, and the harder the fight of life gets, the harder He is fighting for us.”
– Benjamin Windle

Pinayagan din ako ng Panginoon na maglingkod sa child evangelism ministry ng aming simbahan.

Nakita ko na maraming buhay ng Kabataan ang naantig sa Salita ng Diyos.

Ang mga batang tinuturuan ko noon ay sila na ngayon ang naglilingkod sa simbahan!

At sa wakas, 15 taon na ang nakalilipas, dinala ako ng Diyos sa aking kasalukuyang trabaho, kung saan nakikita ko ang daan-daang Bibliya na iniimprenta araw-araw.

Naririto pa rin ako ngayon sa ministeryo sa Bibliya at napakalaking pribilehiyo nito!

Patuloy akong nagtitiwala sa Diyos

dahil nakikita ko ang Kanyang makapangyarihang kamay sa lahat ng aking kalagayan.

Natututo ako sa Kanya araw-araw sa Kanyang Salita at hindi Siya nagkukulang na ipakita ang Kanyang sarili na tapat.

Tunay na mabait, mapagmahal, at matalino ang Panginoon.

Gusto ko ulit ibahagi ang panalangin ni Jacob sa Diyos na sa anumang panahon, sigurado ako kung sino Siya: “Hindi ako katumbas ng lahat ng kabutihan at katapatan na ipinakita mo sa akin, na iyong lingkod.” (Genesis 32:10) •

Ang artikulong ito ay unang inilathala ng Philippine Bible Society sa <https://bible.org.ph>.

INTO THE LIGHT

• From page 1

Remarkably, they have also extended their ministry to the policemen who guard these prisons, recognizing that they too need spiritual nourishment.

Pastor Lito’s favorite Bible verse is Matthew 11:28-29: “Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. Take my yoke upon you and learn from me, for I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls.”

Pastor Lito speaking with prisoners in Masbate City.

This verse perfectly encapsulates his life’s journey.

From a young boy burdened with hardship, rejection, and sin, to a man imprisoned by both physical and spiritual chains, he found true rest and purpose in Jesus Christ.

“I was once a troubled soul, lost in crime, addiction, and darkness. But by the grace of God, I am now a faithful servant – redeemed and called to proclaim His promise of freedom. From being an inmate in the darkest prisons, the Lord lifted me up and gave me a new purpose: to return not as a prisoner, but as a bearer of hope.

“Today, I serve in prison ministry, reaching out to PDLs with the same love that saved me. Each time I share the Gospel inside those walls, I feel the joy and presence of Christ. There is no greater blessing than seeing lives transformed, just as mine was. Through this calling, I not only minister to others – I relive God’s mercy in my own life every single day.”

The Lord not only freed him from the shackles of crime and addiction but also gave him a new yoke – a calling to serve others.

Now, as a pastor ministering to prisoners and ex-PDLs, he offers the same message of rest and redemption that once transformed his own life.

It is truly amazing how a former inmate, once lost in sin, has now become a beacon of hope to those behind bars.

Pastor Lito’s story reminds us that no one is beyond the reach of God’s grace

From a life of crime to a life of ministry, he stands as a living testament to the power of redemption.

His journey proves that through Christ, even the most broken lives can be restored and used for His glory. •

THIS EDITION IS BROUGHT TO YOU BY:

ATIN ASIA

(ATIN is Filipino/Tagalog for “ours”)

Why ATIN exists:

- to share the Gospel of Jesus Christ
- to assist the disadvantaged and vulnerable with food parcels and aide
- to distribute Bibles

What the logo means:

The logo represents a person between a cross and a heart, representing faith in Jesus combined with service to others out of love. The font represents bamboo, symbolising strength, flexibility, endurance and grace.

If you would like more information please contact:

ATIN (Asia), Incorporated, P.O. Box 31, Masbate City, Masbate 5400 Philippines

Email: challenge@atin-asia.com Facebook: facebook.com/ATINasiainc

Jack Wilson with his family.

Mission to spread hope

Poor but happy – that's how Jack Wilson describes his childhood. To that you can add 'eventful'.

"I got into trouble a lot. I was a mischievous kid," Jack tells Challenge News with a chuckle.

However, harmless childish high-jinks evolved into more harmful things by the time he was 17 – drugs, alcohol and women.

Jack got into trouble with the law, was arrested and sentenced to three years of probation.

"But through it all my father stuck with me," he says gratefully. "It was his love that stopped me from doing wrong."

The biggest turning point in his life happened during a business demonstration he attended in his late teens.

He was keen to join the company but didn't have the US\$25 (AU\$40) to buy the start-up kit so the demonstrator offered him a job as a packer instead. His new boss turned out to be a Christian who shared the Gospel (the good news that Jesus Christ came to Earth, died for sins, was buried, and rose again to give us eternal life).

Jack continues: "I told my boss I believed Catholics went to heaven and the rest went to hell. He asked where I heard that, and I said the priest. He suggested I read the Bible and I did. As I did, the Holy Spirit spoke to me and confirmed the Word in my heart. I asked Jesus to save me and He did and I've never looked back. Jesus confirmed our bond in my heart. I knew He died for me and rose again; it became personal. I was 17 when I accepted Christ but I remember even in my younger days I was always thinking about or talking to God."

After his conversion, Jack threw himself into spreading the gospel. He ran evangelistic programs and distributed faith pamphlets.

When he was 38, a pastor advised him to hone his skills at college.

Taking the advice, he enrolled in the Liberty University School of Lifelong Learning and after 10 long years of studying while working, the once-wayward youth graduated with a degree in religious studies.

Formal ordination into Christian service followed, but he says it wasn't until a trip to the Philippines that Jack says he discovered his true passion and purpose.

"I saw children begging in the streets and holding on to the back of garbage trucks. I felt the Holy Spirit saying I would come back as a missionary." He told his Filipino wife he wanted to be a missionary. She replied: "That's great honey, when you retire, we can do that."

Jack was crushed because he wanted to go straight away.

"But [God] told me, 'Just wait'. I waited three years. Then one day my wife and I were at an event at a Filipino Church in California.

"She had been a social butterfly, talking to everyone when she suddenly came back crying."

"What's wrong, honey?" Jack asked her. Her answer floored him – "God told me it's time to go back to the Philippines."

She told him that as she was chatting with the people in the church she realised how well off the people there were – and how much that contrasted with the poverty in her home country.

In 2006, the Wilsons moved to Payatas, a district of Quezon City in the Philippines famous – or infamous – for its filth.

Used as a dumpsite, Payatas drew scavengers and the destitute and grew into a village built on a mountain of garbage.

A massive landslide in 2000 killed hundreds of people and was permanently closed in 2010.

It was to this place, whose residents still live below the poverty line, that the Wilsons came to spread the Gospel.

"We believe that without Jesus, there is no hope and Payatas is a place that needs hope," says Jack.

"There are so many false religions that lead the flock astray and keep them in bondage to poverty and fear. We go door-knocking every Saturday – it's compulsory for our members and they love it. We have reached thousands with the Gospel. When Jesus fed the 5000 (Matthew 4:14-21), how many people were saved? Nobody knows except our Father in Heaven.

"It's the same for us. We just plant the seed and let God do the rest." •

Jack Wilson

Nakahanap ako ng isang superhero

Lumaki si Yvette Superman na iniisip na siya ay kasing tagatag ng apelyido niya.

Bilang isang debotong Katoliko, tiyak siyang walang masamang espiritu ang maaaring gumapi sa kanya, at walang kasalanang maaaring dumungis sa kanya.

Sa espirituwal na aspeto, para bang kaya niyang lumundag ng matatayog na gusali nang walang kahirap-hirap.

"Aktibong aktibo ako sa simbahan," sabi niya.

"Sa tingin ko, isa akong 'mabuting Katoliko.' At nang marinig ko ang tungkol sa pagiging Kristiyano, hindi ko naisip na para ito sa akin.

Para ito sa mga mamamatay- tao, mga adik, mga magnanakaw, mga nangangalunya—sa mga may malalaking kasalanan. Hindi ko alam na kailangan ko ring mapalaya, kaya namuhay akong komportable sa aking mga tanikala."

Ngunit ang kryptonite ay maaaring lumitaw kung saan mo hindi inaasahan. Sa kaso ni Yvette, dumating ito sa ikalimang taon ng kanyang kasal.

May dalawa silang anak na lalaki na iniibig ni Yvette nang higit pa sa kanyang sariling buhay. Ngunit ang kanilang pagsasama ay lumamig, at handa na siyang sumuko.

Sinubukan niyang hanapin ang sagot sa Mormonismo at sa mga Saksi ni Jehova, ngunit wala ni isa ang nakapagpunan sa kanyang kawalan.

"Pagkatapos, may isang hindi inaasahang pangyayari na talagang ikinagalit ko.

"Dinala ng dati kong asawa sa bahay ang isang mabuting tao na kasama niya sa trabaho isang pastor ng isang Baptist church. Alam kong naroon siya upang ayusin ang aming pagsasama at akayin ako kay Hesu Kristo."

May kasamang binatang lalaki ang pastor at lingid sa kaalaman ng lahat, nag-aaral din ito noon sa parehong eskwelahan ni Yvette.

"Ito ang lalaking tawagin natin siyang John na, sa edad na labing-isa, ay bumasag sa maliit na mundong pinaghirapan kong buuin."

Lumaki si Yvette nang walang ama mula noong tatlong taong gulang pa lamang siya.

"Sa tuwing marinig ko ang mga kwento ng ibang bata tungkol sa pagsakay sa likod ng kanilang ama o sa pag-upo sa kanilang kandungan, pakiramdam ko'y manhid ako.

"Pakiramdam ko'y mag-isa ako at hiwalay sa mundo. Hindi ko namalayan kung gaano ito kalalim na nakaapekto sa akin, hanggang sa isang araw na nahuli ako sa klase."

Tumayo siya upang humingi ng paumanhin at ipaliwanag ang kanyang pagka-late, ngunit biglang sumingit si John:

"Ma'am," aniya, "namatay kagabi ang tatay ni Yvette. Hindi niya lang alam, dahil nakatira ang tatay niya sa tabi ng bahay naming kasama ang bago niyang asawa at anak."

"May namatay sa loob ko noong sandaling iyon," pag-alala ni Yvette.

Kaya naman nang makita niya si John sa kanyang sala makalipas ang maraming taon, bumalik ang lahat ng sakit.

Yvette Superman

Lumabas siya ng kwarto, pilit na inililigtas ang sarili at pinananatili ang mga basag na bahagi ng kanyang pagkatao sa isang piraso.

Ngunit habang nag-aalok ang pastor na tanggapin nila ng kanyang asawa ang Panginoon, may isang bagay na hindi maipaliwanag na nangyari.

"Hindi ko namalayan, pero bigla akong bumalik at sinabing 'Oo.'

Sa kabila ni John. Sa kabila ng sakit. Sa kabila ng bumagsak kong kasal.

Wala akong ideya na kayang ayusin ng Diyos ang pagkawasak ko."

Matapos niyang ipanalangin ang kanyang pagtanggap kay Hesus, may kakaibang pakiramdam siyang naramdaman.

"Pakiramdam ko'y gumaan ang loob ko parang may himalang nangyari pero hindi ko ito naintindihan.

"Sa isip ko, hindi naman ako makasalanan. Mabuting Katoliko ako."

Ngunit sa kabila nito, hindi pa rin gumanda ang kanyang pagsasama. Sa huli, kinailangan niyang tumakas.

"Baligtad ang naging buhay naming mag-iina. Tuluyan na naming nilisan ang aming tahanan. Nasa panganib kami.

"Halos umabot kami sa puntong kailangan naming protektahan ng pulis at palitan ang aming pagkakakilanlan.

"Pagod na pagod na ako, pati na ang mga anak ko."

Sa kalituhan, tinanong niya ang Diyos: "Panginoon, bakit kailangan ko pang tumakbo? Hindi ba't sa pangalan Mo, lalayas ang lahat ng demonyo?"

Bakit, Diyos ko?"

Ngunit sa kanyang paglalakbay, unti-unti at sa paraang hindi niya inaasahan, tinugunan ng Diyos ang kanyang mga pangangailangan.

"Nagtapos ang lahat ng tangkang pagpatay sa amin. Napakadakila ng Diyos!

Nagkaroon kami ng 24/7 na pribadong mga imbestigador para sa aming seguridad at isang kahanga-hangang psychologist."

Sa huli, napagtanto niyang matagal nang inihahanda ng Diyos ang kanyang puso para sa gabing iyon – ang gabing

tinanggap niya si Kristo.

"Kailangan ko si Hesus. Kailangan kong mapalaya mula sa tanikala na bumibigkis sa akin."

Ngayon, masasabi niyang siya ay ganap nang binago.

"Kung makikita mo ang loob ng puso ko sa espirituwal na aspeto, makikita mo ang isang kahanga-hangang pagbabago gawa ng Pinakadakilang mangagamot."

"Sa Diyos ang lahat ng papuri. Siya ang lahat-lahat sa akin. Siya ang mabuti at mapagmahal na Ama na nagpagaling sa aking sugatang puso.

Tinuruan Niya akong magpatawad hindi lang kay John, kundi pati na rin sa yumao kong ama."

"Araw-araw nakikita ko ang mapagkalingang kamay ng aking Amang nasa Langit sa aking buhay. At buong-buo ang tiwala ko sa Kanya.

Napakahirap ng aking pinagdaanan, ngunit kahit isang saglit, hindi Niya ako iniwan o pinabayaang."

“Baligtad ang naging buhay naming mag-iina.”

nudge

WITH KARL FAASE

Tamagotchi parenting

HAVE YOU EVER heard of the parenting style called "Tamagotchi parenting?" This is from author and Melbourne child psychologist, Dr Michael Carr-Gregg.

In his book *Surviving Adolescents*, he says the phrase 'Tamagotchi parenting' comes from the Japanese virtual pet toy which is regularly fed and watered but without moral guidance. Carr-Gregg says the crisis of parenting has been made worse by the half a million kids who move between divorced parents in different households every fortnight.

It seems that time-poor parents feel guilty about their kids and so give in to all their demands.

We see the results of Tamagotchi

parenting everywhere: the rise of parenting programs on television, the aggressive behaviour in schools and the uncontrolled behaviour on our streets. There is general agreement that the children in our community need clear boundaries to help develop good behaviour. Sounds simple, but every parent knows how hard this is.

Where do we get the values we need? God's Word is the place to begin. Here you will find values that have been around for centuries yet are timeless, and will give you a great start to positive parenting values. •

Is there life after delivery?

IN A MOTHER'S womb were two babies. One asked the other: "Do you believe in life after delivery?" The other replied, "Why, of course. There has to be something after delivery. Maybe we are here to prepare ourselves for what we will be later."

"Nonsense" said the first. "There is no life after delivery. What kind of life would that be?" The second said, "I don't know, but there will be more light than here. Maybe we will walk with our legs and eat from our mouths. Maybe we will have other senses that we can't understand now."

The first replied, "That is absurd. Walking is impossible. And eating with our mouths? Ridiculous! The umbilical cord supplies nutrition and everything we need. But the umbilical cord is so short. Life after delivery is to be logically excluded."

The second insisted, "Well I think there is something and maybe it's different than it is here. Maybe we won't need this physical cord anymore."

The first replied, "Nonsense. And moreover if there is life, then why has no one has ever come back from there? Delivery is the end of life, and in the after-delivery there is nothing but darkness and silence and oblivion. It takes us nowhere."

"Well, I don't know," said the second, "but certainly we will meet Mother and she will take care of us."

The first replied "Mother? You

Stock photo

actually believe in Mother? That's laughable. If Mother exists then where is she now?"

The second said, "She is all around us. We are surrounded by her. We are of her. It is in her that we live. Without her this world would not and could not exist."

Said the first: "Well I don't see her, so it is only logical that she doesn't exist."

To which the second replied, "Sometimes, when you're in silence and you focus and you really listen, you can perceive her presence, and you can hear her loving voice, calling down from above."

Based on a story published October 2009 by author Wayne Dyer, originally adapted from a story by Henri J. M. Nouwen.

Where wisdom can be found

BY PETER BRAIN

THEY SAY THAT it's hard to put a wise head on young shoulders. But is this true? After all, there are plenty of unwise heads on old shoulders! We see them all over the place, older people making very unwise decisions in the areas of relationships, greed, abuse of alcohol, and so the list goes on.

No, age doesn't make us wiser. It ought to, but it is not automatic. On its own, all age does is confirm us in our attitudes, actions and relating that are either good or bad.

Thankfully, there are ways we can learn wisdom from a young age.

The example of parents and teachers, of other adults can rub off and be taken to heart, if we are humble enough to learn and strong enough to stand out against the crowd.

My mother used to say to me, when I had done something stupid and my excuse was "Well, Tony did it," "Would you put your head in the oven just because Tony did?"

Good question. I got the point, but I recollect that I still did some foolish things.

The Biblical book of Proverbs is a wonderful storehouse of wisdom that recognises our foolish sinful propensity to follow the crowd and be seduced by flattery and short term pleasures, and instead urges us to opt for God and His ways.

One of the means it uses is to bid us think about consequences. I suspect that in our can-do, fix

anything, proud culture we don't teach consequences (except for smoking, drugs, and drink-driving) very much.

The Proverbs cover most areas of life – including adultery, gossip, laziness, anxiety, business dishonesty – and are very strong on consequences. Here are a few: "All at once he followed her (the seducing adulteress) like an ox going to the slaughter, like a deer stepping into a noose till an arrow pierces his liver, like

a bird darting into a snare little knowing it will cost him his life." (Proverbs 7:21-23)

"An anxious heart weighs a man down, but a kind word cheers him up." (Proverbs 12:25)

"Starting a quarrel is like breaching a dam; so drop the matter before a dispute breaks out." (Proverbs 17:14)

The ultimate wisdom, open to all irrespective of age, is to honour God: "The fear of the Lord is the beginning of knowledge." (Proverbs 1:7)

The consequence of failing to do so is self-harm: "But whoever fails to find Me harms himself; all who hate Me love death." (Proverbs 8:36)

God loves us and wants us to enjoy life – in all its fullness.

He graciously grants pardon to the humble penitent and a new start to those who care enough about Him and themselves to follow Him.

This is expressed so clearly in Proverbs 3:13-14: "Blessed is the person who finds wisdom... she is more profitable than silver and yields better returns than gold."

The Bible in general – and Proverbs specifically – is a great quarry to dig.

Wayne Caburnay

SINUBOK AT PINATIBAY NA PANANAMPALATAYA

Lumaki si Wayne Caburnay sa isang buhay Kristiyanong pamilya, kung saan ang hindi matinigang pananampalataya ng kanyang ina ang nagdala sa kanila sa simbahan tuwing Linggo. Bilang isang batang lalaki, hindi niya ganap na nauunawaan noon ang kahalagahan ng mga turo; ang simbahan ay isang lugar lamang para sa mga sermon at mga kwento mula sa Bibliya. Ngunit habang siya ay lumalaki, nagsimulang mag-ugnay ang karunungan ng kanyang ina, na nagpapakita na ang kanyang kinalakihan sa simbahan ay nagtaguyod ng isang matibay na pundasyon ng lakas at pananampalataya para sa mga pinakamahirap na pagsubok sa buhay.

Bago natagpuan ni Wayne ang Panginoon sa isang retreat, ang kanyang buhay ay puno ng kasalanan. Habang siya ay lumalaki sa Maynila, madalas siyang napapahamak dahil sa impluwensya ng mga kaibigan kung saan sila ay nagnanakaw.

Ngunit si Wayne ay nakakaiwas sa mga legal na parusa o pagkulong dahil siya ay menor de edad pa lamang. Itinuloy niya ang ganitong gawain hanggang sa siya ay mag-20 taong gulang. Ang kanya ring pagiging musikero noong kanyang kabataan ay nagpalala pa ng kanyang mga pagsubok, dahil umiinom siya ng labis pagkatapos ng mga gig, sinasayang ang kanyang pinaghirapang pera at talento.

Habang inaalala ang kanyang karanasan sa retreat at kinikilala ang kanyang mga responsibilidad bilang Kristiyanong, naramdaman niyang may malakas na tawag na bumalik sa isang buhay na nakasentro kay Kristo.

Naalala ni Wayne, "Noong mga panahong iyon, napagtanto ko na ako'y naligaw mula sa Diyos. Hindi ako lubos na nakatuon sa aking pananampalataya at nakatira ako kasama ang aking ex-girlfriend, at nagkaroon kami ng anak. Nakatira kami sa bahay ng kanyang pamilya, at naramdaman ko ang kanilang pagtutol sa aming relasyon dahil sa aking mga problema bilang musikero. Alam ko na kailangan kong magpakasal sa kanya, kaya

Wayne kasama ang kanyang asawa at anak.

nagpropose ako, at tinanggap niya."

Ngunit habang lumilipas ang panahon, nagsimulang naging mahirap ang kanilang relasyon. Hinanap ni Wayne ang gabay ng Diyos ukol sa kasal at nakatanggap siya ng kumpirmasyon sa kanyang desisyon na huwag ituloy ang kasal, na syempre ay nagdulot ng kalungkutan sa pamilya ng kanyang dating kinakasama.

Matapos ikansela ang kasal, hinarap ni Wayne ang isang malaking pagsubok nang madawit siya sa isang kaso na hindi naman niya ginawa. "Isang pagsubok ng pananampalataya na walang kapantay," ang kanyang pagninilay. "Parang si Job sa Bibliya, na nawalan ng lahat – pamilya, mga kaibigan, bahay, sasakyan, at mga damit." Nangyari ang lahat ng ito habang unti-unti niyang pinapalakas ang kanyang pananampalataya at nagsimulang magpakasigasig bilang tagasunod ni Kristo.

Sa kalaunan, siya ay ikinulong, at habang hinihintay ang mga legal na proseso ng kanyang kaso, pinangunahan siya ng Diyos patungo sa Kanyang Salita. Sa loob ng kulungan, ibinahagi ni Wayne ang pag-ibig ni Hesus sa higit sa 90 na mga bilanggo, ipinagdasal at pinatibay sila, at nanatili siyang matatag sa kanyang pananampalataya sa kabila ng mga pagsubok. Pinagtiisan

niya ang mabagal na takbo ng mga pagdinig sa korte, isang karaniwang karanasan sa mabagal na sistema ng hustisya sa Pilipinas.

Bagamat matindi ang mga legal na proseso, sa huli ay napanalunan ni Wayne ang kanyang kaso at na-clear ang kanyang pangalan.

Ngayon, tinatamasa ni Wayne ang isang masayang buhay habang patuloy na sumusunod sa Diyos. Pinapalakad niya ang isang photography studio at nagsisilbing chief executive ng Bethlehem of Christ Manufacturing Corporation, ang tanging gumagawa ng tinapay na walang lebadura sa Pilipinas. Ang kanyang paboritong bersikulo mula sa Philippians 4:13, ay sumasalamin sa kanyang tibay at pananampalataya: "Lahat ng bagay ay aking magagawa sa pamamagitan ni Kristo na nagpapalakas sa akin."

Ngayon, siya ay may mas masayang pamilya, ikinasal sa kanyang asawa at may isang anak na lalaki at isa pang paparating, habang tapat na nagsisilbi sa Panginoon. Madalas niyang alalahanin ang mga turo ng kanyang ina tungkol sa pananampalataya, at ibinahagi niya, "Laging sinusubukan akong pabagsakin ni Satanas, ngunit nananatili akong nakatuon sa Diyos at nagsusumikap na panatilihing tuwid ang aking landas sa aking buhay Kristiyanong." •

Youth Truth

Si Liezel Pepito, na mas kilala ng karamihan sa tawag na "Ate Mahal".

AWIT NI MAHAL

Si Liezel Pepito, na mas kilala ng karamihan sa tawag na "Ate Mahal" ay isang buhay na patotoo sa biyaya at pagtubos ng Diyos. Isa sa kanyang mga taos-puso na komposisyon ay ang "Kahapon," isang awitin na sumasalamin sa simple ngunit makulay at masasayang alaala ng kanyang pagkabata.

Mga araw na kasama ang kanyang pamilya, malaya mula sa bigat ng mas malalalim na suliranin ng buhay.

Gayunpaman, sa likod ng mga nakatagong masasayang alaala ay may puwang na di niya maintinidhan noon pa man, na parang may kulang sa kanyang pagkatao na walang sinuman at walang anumang mundong ito ang makakapuno nito.

Si Liezel ay pitong taong gulang nang makilala niya ang Diyos.

Ang kaniyang mga magulang ay dati nang mga mananampalataya at aktibo sa simbahan.

Itinuro sa kaniya ang Kristiyanong pamaraan ng pamumuhay, ngunit sa kabila nito, hindi niya lubos na naunawaan ang kahalagahan ng pagsunod kay Kristo dahil hindi pa tunay na naroroon ang Diyos sa kanyang puso.

Ang kakulangan ng personal na pananampalataya na ito ay nagdulot sa kanya ng mga pagsubok, suliranin at pasanin na itinago niya kahit sa kanyang mga magulang.

Ang kanyang buhay ay naging

masalimuot nang siya ay maging biktima ng sekswal na pang-aabuso sa murang edad. Ang takot at trauma ang nagpatahimik sa kanya, at ang masakit na karanasang ito ay nagtulak sa kanya patungo sa landas ng pagkawasak. Siya ay nalantad sa sekswal na imoralidad at pornograpiya, na kalaunan ay naging isang adiksiyon.

Kasabay nito, nahulog siya sa impluwensya ng mga barkada at na nagdala sa kanya sa isang walang pakundangan na pamumuhay gaya ng alak, sigarilyo, at iba pang bisyo ay naging bahagi ng kanyang araw-araw na pamumuhay.

Habang siya ay nalululong sa makamundong mga pagnanasa, mas lalo pang lumala ang kanyang buhay.

Pagkatungtong niya ng sekondarya, nawala na ang lahat ng kanyang motibasyon na mag-aral. Ang pagliban sa klase at madalas na pag-absent ay naging karaniwan na lamang sa kaniya.

Walang direksyon ang kanyang buhay, at siya'y nalulunod sa kawalan ng pag-asa at lalong lumalayo sa kalooban ng Diyos kaysa dati. Subalit, kahit sa kanyang pinakamababang mga sandali, hindi siya kailanman iniwan ng biyaya ng Diyos. Hindi niya kailanman naisip na sa kabila ng kanyang mga pagsubok, patuloy pa rin ang Diyos sa pagtatrabaho sa kanyang buhay. Noong 2015-2016,

sa kanyang unang taon sa kolehiyo, inimitihan siyang dumalo sa isang malaking pagtitipon sa campus na tinatawag na "Barkadahan Campus Ministry" (BCM), na pinangunahan ng isang pastor at mga lider ng pagsamba. Dahil laking simbahan, 'di siya nag atubiling tinanggap ang imbitasyon mula sa isang kaibigan.

Ang hindi niya alam, ito ang banal na kalooban ng Diyos upang ibalik siya sa Kanyang presensya at gamitin siya para sa Kanyang kaluwalhatian.

Naalala niya nang mabuti na bawat sermon ay may kasamang oras para sa panalangin at isang paanyaya na sabihin ang "Panalangin ng Makasalanan."

Sa sandaling iyon, buong puso niyang tinanggap si Hesus bilang kanyang Panginoon at Tagapagligtas. Nabighani sa pag-ibig ni Kristo, napagtanto niya na sa kabila ng kanyang mga kasalanan at dumi na dala-dala niya, sapat ang biyaya ng Diyos upang linisin at ibalik siya.

Noong mga panahong iyon, doon niya sa wakas natagpuan ang matagal na niyang hinahanap—ang biyaya ng Diyos na nagliligtas, hindi sa pamamagitan ng kanyang sariling mga gawa, kundi sa pamamagitan ng pananampalataya.

Ang pagtanto na ito ay tumutugon sa kanyang paboritong talata sa Bibliya, Efeso 2:8-9: "Sapagkat sa biyaya kayo'y nangaligtas sa pamamagitan ng pananampalataya; at ito'y hindi sa inyong sarili: ito'y kaloob ng Diyos: Hindi sa mga gawa, upang ang sinuman ay huwag magmalaki."

Naintindihan niya na ang kanyang kaligtasan ay hindi kailanman tungkol sa kung gaano siya kabuti o karapat-dapat, kundi tungkol lamang sa hindi karapat-dapat na biyaya at pag-ibig ng Diyos para sa kanya.

Ang kanyang nakaraan, gaano man ito kawasak, ay hindi nagtakda ng kanyang hinaharap—ang biyaya ng Diyos ang nagtakda nito.

Gaya ng dati niyang sinubukang punan ang puwang sa kanyang puso ng mga makamundong kasiyahan, ngayon ay nauunawaan na niya na tanging si Hesus lamang ang tunay na makapagbibigay kasiyahan at makakapagligtas sa kanya.

Pagkatapos ng karanasang iyon, lubos na nagbago ang kanyang buhay.

Ang kanyang mga hangarin ay lumipat mula sa mga makamundong kasiyahan patungo sa pagsunod sa kalooban ng Diyos. Natutunan niyang ipamuhay ang kanyang pananampalatayang Kristiyanong araw-araw, pinapahalagahan ang kanyang relasyon sa Panginoon higit sa lahat.

Hinahanap din niya ang mga paraan upang paglingkuran ang Diyos at ipalaganap ang Kanyang ebanghelyo.

Ngayon, ginagamit siya ng Diyos bilang isang lider ng pagsamba, at siya ay naging isang biyaya sa iba't ibang simbahan sa Masbate. Napunyan niya na ang pinakamalaking kagalakan sa pagiging Kristiyanong ay ang malaman na kahit gaano kahirap ang pagsunod, naglilingkod tayo sa Diyos na nangako na hindi tayo iiwan o pababaya.

Ang buhay ni Liezel ay isang magandang paalala na kahit gaano man tayo kawasak, ang biyaya ng Diyos ay laging sapat upang tayo ay buo, baguhin, at tubusin.

Rock star's search for life's purpose

Levan Wee had achieved everything he set out to do. As frontman for his band, Ronin, they became the top band in Singapore with their debut album distributed by Universal Music.

Once, they performed live for up to 50,000 people.

In contrast to the fame and success of his adult years, Levan's childhood was filled with discrimination and insecurity. Born with albinism, Levan's physical appearances and issues with his eyesight made him different.

But things took a turn when he joined Ronin.

"It was a complete flip to the other end of the spectrum. I bought into the hype and thrived on the attention because I was searching for acceptance," he tells Stories of Hope.

But at the height of his musical success, Levan left the band. "I thought that if we could just reach that goal of being the top band, life would have meaning — I would prove that my life had a purpose," he tells Thir.st.

"But when I reached the peak of the band's success, I felt even emptier and angrier than before."

He decided to pursue a doctorate in philosophy instead. "I thought that if I could score top grades, then life would have meaning."

And score he did. Levan received a full scholarship and graduated top in his cohort.

"And that high lasted for a week," he admits.

While he achieved his goal, the same emptiness that he felt had returned.

"The seeds of my depression were planted in my teenage years through mindsets of inadequacy and the need to outperform others.

"Everything I chased, I chased with zest," he says.

"But when I no longer had a consuming project at hand, there was nothing left to do but to face myself... and I was still not okay with myself."

His depression worsened and Levan thought of ending his life. In desperation, he cried out to God. "Anyone who knows me knows that praying

Ronin frontman Levan Wee.
Photo: [youtube.com/@Thirst](https://www.youtube.com/@Thirst)

to God is one of the last things that I would have done," he admits.

"I felt that anyone who believed in God was just weak." Levan especially disliked Christians who often told him that God is good and that He has a plan for his life. "I really hated that because from my life experiences, the pain and insecurity that I felt, I couldn't believe it."

But as he looked out the window and contemplated ending his own life, Levan saw that he had nothing to lose.

"I said, 'God, everything else I've chased, everything else I've longed to achieve has led to nothing. So if You're real, show me.'"

After that prayer, Levan started to see visions of objects in odd places that would later appear in person. In one of his visions, he saw a supermarket trolley beneath a block of apartments with the words, "so strange, this trolley is in the middle of nowhere."

Later that day, his friend came over for a visit and they saw a trolley beneath the apartment block. Not

knowing about his vision, his friend blurted out, "Wow it's so strange the trolley is in the middle of nowhere." As the visions got stranger and the situations got increasingly rare, Levan asked God for "irrefutable proof".

"I was heading out to buy coffee one day when I started to feel some sort of electric rain. It was as though I had stepped into a static field. I looked up, only to realise there was a ceiling over me so it couldn't have been raining.

"But I felt it. And as the rain fell, I was overwhelmed by a sense of love."

He was so shocked that he ran home and fell on his knees, praying.

"That's when I saw a vision of an open cave in my living room. There was a man in a white robe standing in the distance. I don't know how but I immediately knew He was Jesus.

"He held His hands out and the moment I touched Him, I felt an electric current — the same feeling I experienced from the rain — going through my whole body. I started crying and saying, 'I'm so sorry, God. For my whole life, I never believed in You. I've always made fun of people who believed in You.'"

Levan felt three words resonate through his chest, "I love you."

"From that day on, I gave my life to God."

Since then, Levan continues to use his artistic talents to reach out to others. He created Bible Bento, a series of short anime-style videos to help others learn about the Bible.

"The thing is, no matter how hard we try on our own, we are sinful by nature. So we can never reconcile ourselves to God on our own terms, by our own deeds," he adds.

"And in His love, God sent His own Son, Jesus, to die on the cross for our sin as the perfect sacrifice. We weren't born to die. Only Jesus was."

To find out more about Bible Bento, visit mybiblebento.com.

ISANG MAPAGPAGALING NA KAMAY

NI NEVILLE CHAMBERLAIN, CMI

Para kay Dr. Boris Fung, hindi haka-haka ang Big Bang theory—isa itong katotohanan.

Ang tamang sangkap sa tamang panahon na nagbubunga ng sarili nitong kopya? Tsek.

Ang sunud-sunod na paglikha ng mga istrukturang mas kumplikado habang nadaragdagan ng napakaraming bagong impormasyon? Tsek.

Ang patuloy na pagbabago tungo sa mas mataas na anyo nang walang malinaw na layunin? Tsek.

Iyan ang sinasabi ng mga ebolusyonista sa paglipas ng panahon at dati, pinaniniwalaan din ito ni Boris.

Ngunit ngayon, lubos nang nagbago ang kanyang paniniwala. Naniniwala na siyang ang mga ito ay pawang haka-haka lamang hindi napatutunayan sa laboratoryo, kulang sa konkretong ebidensya, at hindi suportado ng tunay na datos. Mula nang siya'y maging Kristiyano habang nasa medikal na paaralan, naniwala na siya sa salaysay ng Bibliya tungkol sa paglikha.

Ipinanganak si Boris sa isang pamilyang hindi Kristiyano sa Hong Kong, at unang nakilala o matagpuan ang Bibliya sa kanyang unang taon sa high school noong dekada '60 bilang bahagi ng kurikulum. Ngunit agad

niya itong tinanggihan, iniisip na ito'y puro kathang-isip lamang.

“Ang nakalulungkot, hindi ko pinag-aralan ang mga argumento ng paglikha kumpara sa ebolusyon,” pag-amin niya. “Basta na lang akong naniwala sa ebolusyon, nang hindi ito iniisip nang malalim. Sa pagbalik-tanaw, pakiramdam ko'y gusto kong mamuhay ayon sa sarili kong kagustuhan. Ayaw kong may pananagutan ako sa isang Manlilikha.”

Ang malaking pagbabago sa kanyang pananaw ay nangyari habang siya ay nasa medical school at pinag-aaralan ang napakalalim na kompleksidad ng katawan ng tao. Paliwanag niya: “Ang isang simpleng selula o ‘cell’ ay may cell membrane na pumipili kung anong mga sangkap ang papayagang pumasok at alin ang hindi. Tinatanggihan nito ang mga nakasasamang sangkap at tinatanggap lamang ang mga mabubuti. Napaisip ako, ‘Puwede bang mangyari ito nang aksidente lamang?’

Habang natututo ako ng mas detalyadong katangian ng bawat selula na mas komplikado pa kaysa sa membrane nagtaka ako: Paano kung aksidenteng nabuo lamang ang mga atoms at molecules upang makabuo ng mga unang protina, phospholipids, at mucopolysaccharides? At matapos noon, ang unang selula pagkaraan

Si Dr Boris Fung (gitna) kasama ang kanyang pamilya.

ng daan-daang milyong taon, gaya ng sinasabi sa teorya ng ebolusyon?”

Mas lalo siyang namangha sa napakakomplikadong proseso ng mga genetic materials na bumubuo sa mga biological molecules. “Nang mapagtanto ko ito, alam kong kailangang may Manlilikha na lumikha sa atin ayon sa Kanyang wangis,” aniya. “Nagsimula akong dumalo sa simbahan at tuluyang naniwala kay Hesus bilang Anak ng Diyos na namatay para sa aking mga kasalanan.” Ang espesyalisasyon

ni Boris ay ang kamay ng tao. “Ang kamay natin ay ibang-iba sa kamay ng unggoy. Mas sensitibo ang ating mga daliri, lalo na sa dulo. Kaya nating makadama ng dalawang puntong 2–3 milimetro lamang ang layo. Mas mahaba rin ang ating hinlalaki, na maaaring itapat sa iba pang daliri.

Mayroon tayong maraming maliliit na kalamnan sa kamay upang maisagawa ang mga utos mula sa ating isipan.

Lahat ng ito ay mahalaga sa pagtatayo ng modernong lipunan. Sa ating utak, malawak na bahagi ang nakalaan para sa pakiramdam, kilos, at posisyon ng kamay.”

Dahil sa mga built-in na kakayahang ito, kaya niyang magsagawa ng mga komplikadong operasyon gaya ng pagdugtong ng naputol na daliri o pag-ugnay ng mga ugat na mas maliit pa sa isang milimetro ang lapad.

Ngunit matapos siyang mabautismuhan, hindi naging madali ang kanyang buhay Kristiyano. Inamin niya:

“Nadala ako ng mga pagpapahalaga ng mundo. Dagdag pa rito, ang hirap ng pagsasanay at pagsusulit sa aking specialty ang naging dahilan ng aking paglayo sa Diyos.”

Ang kanyang panibagong paggising ay dumating sa edad

Dr Boris Fung

na 40, nang mapagtanto niyang walang makapagbibigay ng tunay na kasiyahan kundi ang Salita ng Diyos. “Nag-enroll ako sa Bible Study Fellowship,” pagbabahagi niya, “at tinapos ko ang pitong taong serye.”

Isa pang mahalagang yugto sa kanyang paglalakad sa pananampalataya ay nang sila ng kanyang asawang si Betty ay naging magulang at nagkaroon ng hindi pagkakaunawaan sa pagpapalaki sa kanilang anak na si Bettina. Dumalo sila sa isang seminar sa simbahan tungkol sa parenting na pinangunahan ni Dr. Esther Su, isang biochemist.

Ang kanyang simpleng mensahe: “Ang susi sa tamang pagpapalaki ng anak ay sundin ang tagubilang ibinigay ng Diyos sa atin, ang Bibliya. Kung hindi, para itong pagpuno ng tangke ng kotse ng tubig sa halip na gasolina,” ani Boris na may ngiti.

“Ang simpleng mensahe ng pagbabasa at pagsunod sa Salita ng Diyos ay inabot ng maraming taon bago naging bahagi ng aming pamumuhay,” pag-amin niya. “Mayroon pa rin kaming mga pagsubok. Ngunit alam na namin ngayon kung paano harapin ang mga ito pati na rin ang sakit at kamatayan dahil umaasa kami sa isang mas magandang buhay na walang hanggan.”

May malalim na impresyon sa kanila ang mga sinabi ni Dr. Su:

“Ang Kristiyanismo ay hindi relihiyon sa karaniwang pakahulugan ng maraming tao. Sa halip, ito ay tungkol sa mga anak ng Diyos na nagnanais magkaroon ng isang mapagmahal na ugnayan sa ating Ama sa Langit.”

Nakikita ni Boris ang kahalagahan ng pagpapahalaga ng katotohanan tungkol sa paglikha.

Aniya: “Nabagabag kami nang madiskubre naming marami na palang Kristiyano ang hindi na naniniwala sa literal na anim-na-araw na paglikha ng mundo. Paano tayo maniniwala sa kabuuan ng Bibliya kung ang mga unang kabanata pa lamang ay hindi na raw totoo?”

Ang buong Bibliya ay dapat magkaisa, mula Genesis hanggang Pahayag, dahil ito ay Salita ng Diyos na ibinigay sa pamamagitan ng tao. Ang problema natin, gusto nating unawain ang kamangha-manghang likha ng Diyos gamit ang limitadong isip ng tao. Kailangan nating kilalanin na ang ating pag-iral at pag-iisip ay limitado pa rin ng oras, espasyo, at ating kamatayan.”

Inisinalin sa Filipino

HOW DO I BECOME A CHRISTIAN?

What? Salvation is an eternal relationship with God – now on Earth and, after we die, in Heaven.

The Lord Jesus says: “I tell you the truth. Everyone who believes in Me has eternal life.” John 6:47

“In this world you will have trouble. But take heart! I have overcome the world.” John 16:33

Who? Anyone can gain the eternal life offered through Jesus Christ, regardless of how you have previously lived or what you have previously believed.

God so loved the world that He gave His one and only Son, that whoever believes in Him shall not perish but have eternal life. John 3:16

Why? Because sin separates us from a holy God. Sin is all the wrong things we do, say and think, as well as our desire to be our own boss.

For all have sinned and fall short of the glory of God. Roman 3:23

How? The Bible says you become a Christian by confessing with your mouth that Jesus is Lord and believing in your heart that God raised Him from the dead.

If you declare with your mouth, “Jesus is Lord,” and believe in your heart that God raised Him from the dead, you will be saved. For it is with your heart that you believe and are justified, and it is with your mouth that you profess your faith and are saved. Romans 10:8b-10

Ready to change your life forever? Here is a prayer you can pray, but you can also use your own words. The words are not as important as the heart attitude – which only God can see.

Almighty God, Creator of Heaven and Earth,

I acknowledge that I am a sinner. Please forgive me for all the ways I have disobeyed and defied You.

Thank You for sending Your Son, Jesus Christ, to earth to live the perfect life I couldn't, and die on the cross for my sins. Thank You that His blood was sufficient to pay my debt to You, and His resurrection proves that there is life beyond death. I accept that His sacrifice is all I need to get right with You – I bring nothing I have done but I give you everything I am. Help me to live for You. Please be my Saviour and my Master. Amen.

What now?

1. Tell someone - either a Christian that you know or email us at challenge@atin-asia.com
2. Use the resources in the green box on this page to find a Bible to read and more information regarding Christianity.
3. Keep praying. Talk to God anywhere, about anything. He is always listening, and you don't need a formula.
4. Find a Bible-teaching church to attend.

AS A NEXT STEP:

I have prayed this prayer.

Please send me:

- A Bible portion
- Some 'starting off' literature
- Information on a helpful church

* Please tick and write clearly *

Name _____ Phone _____

Address _____

Email address _____

ATIN (Asia), Inc., P.O. Box 31, Masbate City, Masbate 5400 Philippines.

Email: challenge@atin-asia.com Facebook: [facebook.com/ATINasiainc](https://www.facebook.com/ATINasiainc)

All overseas enquiries are referred onto someone in their own country

Want to explore more?

Here are some free, helpful, Christian online resources

Online Bible - Olive Tree app (we recommend that you start with an easy-to-read version like the ESV)	Audio Bible - Bible.is app , or Youversion Bible app
Christian radio station - CBN radio app (different channels for all genres of music)	Christian podcasts and sermons - Edifi app
Christian movies, serials and kids' shows - Good. app	Daily thoughts and inspiration - Our Daily Bread app
Advice on specific issues, Bible reading plans and studies for new believers - Youversion Bible app .	The Bible explained with visual aides - Bible Project on YouTube .
Alpha Film Series on Youtube - an online introduction to Christianity	For kids - Superbook Kids Bible, videos and games app
Comic book Bible online - goodandevilbook.com	Manga Messiah app Christian comic with free games app, illustrated in Japanese-style art
YMI (meant to be read as “Why am I?”) Christian news outlet for young adults with various content, devotionals and resources. ymi.today	More inspiring faith stories - back issues of Challenge News at challengenews.online

IPINANGANAK SA HONG KONG, nagtapos si Dr. Boris Fung ng B.Sc. (Hons) mula sa University of the East, Manila, at nakuha ang kanyang M.D. mula sa University of the East Ramon Magsaysay Memorial Medical Center, Manila.

Pagbalik sa Hong Kong, nagtrabaho siya sa Department of Orthopaedic Surgery ng Queen Mary Hospital. Matapos ang pagsasanay at mga pagsusulit, siya ay naging Fellow ng Royal College of Surgeons of Edinburgh sa larangan ng Orthopaedic Surgery. Nagsanay siya sa larangan ng hand and wrist surgery at aktibong lumahok sa pananaliksik. Siya ay may 65 publikadong siyentipikong artikulo. Nagturo rin siya bilang Honorary Associate Professor sa Department of Orthopaedics and Traumatology, University of Hong Kong. Ikinasal siya kay Betty, na kanyang asawa sa loob ng tatlung taon.

Kaká of AC Milan Legends in action during a match between Sao Paulo and AC Milan at Morumbi Stadium in December 2023 in Sao Paulo, Brazil. (Photo by Giuseppe Cottini/AC Milan via Getty Images)

A LIFE OF VICTORY

Brazilian soccer player Kaká (whose full name is Ricardo Izecson dos Santos Leite) shares his story:

When I was eight, I moved to Sao Paulo, Brazil where I began to play soccer.

I played on the junior team for Sao Paulo in 2000. We were in the middle of the Paulista Junior Championships when I received a yellow card.

I was suspended for the following game, so I took advantage of the free weekend to visit my grandparents, who lived in Caldas Novas at the time. My brother, my parents, my grandparents and I went to a water park. As I was coming down one of the slides into the pool, I hit my head on the bottom of the pool and my neck snapped.

I fractured the sixth vertebra in my neck. At the time, I had no idea what happened. I almost became paralysed and lost my ability to walk and even play football.

I returned to Sao Paulo to train on Monday. On Tuesday, I called the coach and told him that I could not bear the pain any longer. He sent me to see a doctor at the hospital. It was in that x-ray that the fracture was shown.

The doctors told me I was very lucky that nothing more serious happened. I believe it was not a luck. I believe God

was protecting me during that time from anything.

Many people think that I became a Christian after the accident, but that is not true.

My parents are Christians and they raised me with biblical values. The accident happened in October of 2000. Throughout November and December, I could not play.

I began to play again in January of 2001 and after about two weeks, I was called to play for the Sao Paulo

professional team. Because of this, I believe God had a purpose in that accident.

It is something that happened just before I had the great blessing of starting as a professional in Sao Paulo and initiating my career as a professional soccer player.

As I said before my parents always taught me the Bible and its values, and also about Jesus Christ and faith.

I did not have a specific conversion experience, but little by little, I stopped simply hearing people talk about the Jesus my parents taught me about and there came time when I wanted to live my own experiences with God. I need Jesus every day of my life. Jesus tells me in the Bible that without Him I can't do anything. I have the gift and capacity today to play soccer because God gave it to me.

The day He wants me to do something else, I will do it and this is why I need Jesus in my life every day. I am successful in my financial and my professional life, but all this has come from God and is a gift of grace from Him for my life.

All that I have, I thank Him for.

The difference Jesus makes in my life is that I know I will always have victory, I will always have joy,

“
I lost my ability to walk and even play football.
”

and I will always have success. This is independent of the situations I face or will face. This brings me great peace.

I usually tell the people who ask, that the Bible is like the user's manual to life. It has everything we

need in it. It makes me happy to read the Bible every day, to study it and to be in fellowship with God and learn

more and more about Jesus.

I will win many matches and I will lose many matches, but I know that in all of them, God has a plan. This is why I try to understand the plan of God for me in each moment so that I can have peace during times of pressure. Everyone wants to be a winner, but for me, the true meaning of winning is having Jesus in my life. It is a life of prayer, a life of intimacy and a lifelong friendship, knowing that God is our Father. I can say that I'm victorious because Jesus lives in me.

This article was first published on mojpribeh.sk and is used with kind permission.

Kaká in September 2024 in Milan, Italy. (Photo by Marco Luzzani/Getty Images)

DISTRIBUTED BY: